

nere, și dusse pe Conrad la ospelul unde familia îi aștepta cu neastâmpăr.

Bătrânul plăti cheltuiala que se făcuse. Toți își luară pachetele și se îndreptară către port. Ajungând aci, intrară într'o luntre, que-i dusse pe puntea *Aurorei*, cu allă quăruî căpitanu se întellesse Conrad. Navea eră plină de emigranți quară aștepta plecarea cu impațiență.

«A! a! éttö-te înfine, disse lui Conrad căpitanul navei, quare aveà o înfățișare aspră și respingătoare. Se vede quô pentru aquesta ai opritu locurile sciute, urmă ellu arrătând pe Riemann și quei trei copii ai sei. Inainte de a mai face unu singur pasu, plătesce-mi suma despre quare ne-am întelles. Cu ómeni de felulü vostru nici-o-dată nu póte lua quine-va îndestulle măsurı de asigurare; și cu tóte quô sunt neîncredătorü qua unu diavolu, aquésta nu împedică de a fi și eü une-orı amăgitu.

—A să aibi banii que ți se cuvinu, îi respunse Conrad cu rēcélă. Pe lüngö aquésta, află quô ómeni de felulü nostru își împlinescú cu religiozitate îndatoririle lor.

— Vomü vedé, disse căpitanulü cu unu surrısü batjocoritorü. In vorbe, tot-d'a-una sunteți onestı; ânsé quândü veniți la fapte, tocmai atunci vede quine-va quât de puçin trebuie să se încredă in voi.